



## **Gods liefde voor mensen doet ons zingen**

7 cantieken  
van Louis-Marie Grignion de Montfort (1673-1716)  
vertaald door Andries Govaart  
op muziek gezet door Frans Bullens

# Louis-Marie Grignion de Montfort



Op 31 januari 1673 wordt hij geboren in Montfort-sur-Meu, een stadje in Bretagne. Op 5 juni 1700 wordt hij priester gewijd. Hij gaat werken in het huis voor armen en verschoppelingen in Poitiers. Enkele jaren later geeft Montfort enkele missies in Poitiers en omgeving. De stijl van Montfort valt niet bij iedereen in goede aarde. Na enige tijd stuurt de bisschop hem weg. Ten einde raad reist Montfort in 1706 naar Rome. Hij hoopt er een benoeming te krijgen als missionaris in Canada. Paus Clemens XI geeft hem wel de titel 'apostolisch missionaris', maar stuurt hem terug naar Frankrijk. Tot aan zijn dood houdt Montfort meer dan 200 preektochten in het Bretonse land. In talloze volkmissies komt hij als pastor en missionaris tot volle ontplooiing. Voor kortere of langere tijd sluiten verschillende priesters zich bij hem aan. Omdat hij alles van zichzelf vergt en ten gevolge van een poging hem te vergiftigen, gaat zijn gezondheid sterk achteruit. Op 28 april 1716 sterft hij, in de ene hand een kruisbeeld en in de andere zijn Mariabeeld. De volgende dag worden in Saint-Laurent twee kruisen geplant, het ene ter afsluiting van de missie en het andere als afsluiting van het leven van Montfort.

## Wiel Logister smm

*over de Cantieken van Montfort*

Montfort heeft in zijn korte leven tussen zijn pastorale bezigheden door veel geschreven: brieven, theologische beschouwingen, regels voor zijn congregaties. Hij stichtte de Dochters der Wijsheid, Montfortanen en Broeders van St-Gabriël. Wat er verloren is gegaan, weten we niet. Een groot deel van wat bewaard is gebleven, bestaat uit cantieken ofwel religieuze liederen.

De cantieken zijn niet enkel bedoeld voor de liturgie in de kerk. Ze bevatten gebeden, lofprijzingen en belijdenissen, aanwijzingen voor het volgen van de missie in de parochie, teksten voor processies, mystieke poëzie, dialogen die doen denken aan middeleeuwse mysterie-, heiligen- en mirakelspelen. Montfort heeft ze geschreven voor parochies, voor de Dochters der Wijsheid, voor vrienden en kennissen of als uitingen van zijn geloofsbeleving.

De cantieken zijn gebaseerd op wat in Montfort omgaat, als hij zich tijdens urenlange gebeden en meditaties laat vormen door de Schrift en door Christus' aanwezigheid in het Heilig Sacrament – zonder dat hij met zichzelf te koop te lopen. Hij streeft niet naar de

meest individuele expressie van de meest individuele emotie. Hij hoopt dat zijn cantieken opbeuren en inspireren, mensen doen opveren, hun horizon verbreden, voor diepgang zorgen, de geest creatief maken, hen bewust maken van hun verantwoordelijkheid en hen moedig doen uitzien naar een nieuwe toekomst van hemel en aarde.

Het valt op, hoe vaak hij impliciet en expliciet uit de Schrift citeert; zij is de brandstof voor zijn overwegingen en gebeden, en ook van de cantieken. In het licht van de Schrift waarin naar christelijke ervaring de Geest van God inspirerend aanwezig is, bezingt hij het wel en wee van zichzelf en van hen die hij in stad en land tegenkomt. Hij nodigt hen uit mee te zingen en zo in contact te komen met de levende God. Hij laat hen delen in wat hij heeft gehoord en gelezen, in de wijze waarop hij dat heeft verwerkt en hoe het in hem zelf een gebed is geworden.

## Andries Govaart

vertaler en lieddichter

Louis-Marie Grignon de Montfort kent de kracht van het lied, van de hymne. Door ritme en rijm onthouden mensen een tekst en als ze een cantiek uit het hoofd kennen ('par coeur' is in dit geval beter) eigenen ze zich de inhoud toe. Dus schreef hij cantieken. Blijikbaar was het een mateloze mens, want hij schreef er honderden. De kortste cantiek die ik heb vertaald had 7 coupletten, de langste had er 47.

Wat me trof in de taal van de Montfort was de eenvoud, de directheid, het volkse en de gein. Er wordt gescholden. Het gaat over vrekken en schooiers en poeha en tamtam, de zondaars worden voor 'varkens, vet en rond' uitgemaakt. Hij verwerkt ook theologische noties. Voor Montfort die duizenden kilometers heeft gelopen, is de natuur als schepping een vindplaats van God, naast de ervaring dat de natuur wreed kan zijn, onherbergzaam. In *Sur la solitude* schrijft hij 'De natuur is Gods eigen schepping aan geen zondaar blootgesteld. Maar genade herstelt ons bestaan, een grotere redding.' Impliciet beschrijft hij daarmee dat onze (sic) verlossing uit de zonde ver boven de schepping uitgaat.

De Franse taal van Montfort is eenvoudig. Er zijn veel verwijzingen naar de Bijbel die

je als vertaler goed moet kennen en er klinken ook citaten uit de liturgie bv. Deo gratias en Magnificat. Het ritme is strak, maar het Frans is lenig en voegt zich naar het ritme van de zang. Een vertaler moet dus eerst het ritme onder de knie krijgen, voordat de Nederlandse woorden vanzelfsprekend passen op het gekozen ritme. Het Frans kent minder rijmklanken dan het Nederlands. In de oorspronkelijke tekst van '*cantique de la charité*' (148,1) rijmen j'aime, soi-même, anatheme op elkaar (emme) en prochain, sein en plein (èn).

Dit consequente volrijm lukte mij in het Nederlands niet. Ik heb er dus vaak voor gekozen alleen de even regels te laten rijmen en ook genoeg te nemen met klankrijm. Voor de Montfortanen is 'Charité' onvertaalbaar. Ik ben ik zo vrij naar andere woorden te zoeken om de tekst voor anderen toegankelijk te maken.

In de cantiek 9 wordt de 'Douceur' bezongen en met doux en douce komt dit woord veel voor. Ik kies voor verschillende woorden: zachtmoedig, mild, kalm, zacht, genadig...

Ik spreek de hoop uit dat we met de vertaling van *Cantique nouveau* en *l'honneur de Notre-Dame de toute patience* (145) een nieuw Marialied gaan zingen. Het is een eenvoudig, rijk lied met bijbelse verwijzingen en prachtig op muziek gezet door Frans Bullens.

## Frans Bullens

*componist*

Men is vaak nieuwsgierig hoe zo iemand dat dan doet. Of hij gaat zitten wachten tot er een melodietje binnenstroomt, of rondtobbend om de tafel, ijsberend loopt te wachten op...ja, waarop? Inspiratie? De goddelijke Vonk?

Ik zal u uit de droom helpen. Er wordt nergens op gewacht. Er wordt gewoon begonnen. Met de tekst op de piano en de vingers op de toetsen en het potlood in de mond hangend. Zo speel je door de tekst heen en al splend komen dingen voorbij die dan snel worden genoteerd in een soort noten-kladschrift. Dat proces is nogal eens snel gedaan, dan een dagje laten liggen en nóg eens doorspelen en kijken of het je nog wel bevalt en nog eens en nog eens en dan toch maar besluiten om dat andere dingetje te nemen, kiezen en combineren, wegstrepen en terughalen. Tot je uiteindelijk denkt een logisch en aanhoorbaar geheel gemaakt te hebben.

In vroegere tijden (tot zo'n 15 jaar geleden) ging ik dan aan tafel zitten om met een vulpen een en ander in het net uit te werken. Dát doen we niet meer, dat gaat tegenwoordig met de computer. Daar voer je alle noten in die moeten klinken, alle teksten, alle muziektekens, alle punten en komma's en voilà: het

apparaat maakt er een fraaie print van, alsof het gedrukt staat!

Maar aan cantieken in een boek alleen heb je niet veel. Dat staat aardig in de boekenkast, maar daar worden ze niet voor geschreven. Nee, een en ander moet ook nog gezongen worden. We hebben met een projectkoor van koorzangers uit Dongen, Raamsdonk en Raamsdonksveer zeven cantieken ingestudeerd en gezongen in Schimmert, Wijchen en Oirschot. En tenslotte in Raamsdonk opgenomen en op CD gezet. En dat heeft ieder met veel plezier gedaan. Of dat nu lag aan de muziek, of aan de hartelijke ontvangst of de inspiratie van de stichter... Joost mag het weten.

## Selectie

Wiel Logister smm

## Vertaling

Andries Govaart

## Muziek

Frans Bullens

## Zang

projectkoor o.l.v. Frans Bullens

### *Sopranen:*

- Josephina Smeulders
- Gonnie v. Amelsfoort
- Joyce v.d. Zalm
- Ineke v. Breugel
- Els Dikmans
- Corry v. Leijssen

### *Alten:*

- Els Veerman
- Dorean v. Helvoort
- Maria Jans
- Jessie Nijman
- Carien v. Zon
- Annie Kluwen
- Conny v. Deursen

### *Tenoren:*

- Rob Hovers
- Will de Jong
- Toon de Jong
- Frans Barendse
- Chris v. Kempen
- Kees Sprangers

### *Bassen:*

- Harrie v. Zon
- Gerard de Wijs
- Eduard v. Breugel
- Kees v. Leijssen
- Ad de Jong
- Johan Haarbosch

## Instrumentalisten

- Jessie Nijman: fluit  
Erik v.d. Vorst: piano/orgel  
Floris Hovers: viool  
Frans Bullens: orgel

## Opname, editing en mastering

Kees van Mechelen

## Opname in

Bavo-kerk, Raamsdonk, 9 juli 2016

## Vormgeving

Yoman Reclame Studio, Tilburg

## Productie

Mediadub, Barendrecht

## Uitgave, copyright en

## besteladres partituren

Provinciaal Montfortanen,  
Vroenhof 87,  
NL-6301 KE Valkenburg a/d Geul,  
[www.montfortanen.nl](http://www.montfortanen.nl)

## **Kom mij te hulp** (melodie I)

*Cantique 145: En l'honneur de Notre-Dame  
de toute Patience*

Kom mij te hulp,  
Maria volmaakt en zachtmoedig.  
Kom mij te hulp,  
want dag aan dag lijd ik en zucht.  
Sla acht op mijn klacht overvloedig,  
genees al mijn kwalen, kom spoedig.  
Kom mij te hulp.

In liefdes naam  
bent u in mijn nood mijn behoeder.  
In liefdes naam  
verzoen mij met mijn arm bestaan.  
Wek levenslust, doe mij vermoeden  
uw toewending, toon u mijn moeder,  
in liefdes naam.

Want u bent toch  
remedie voor wie niet genezen.  
Want u bent toch  
nieuw licht voor wie het niet meer ziet,  
asiel voor wie afstraffing vrezen,  
de uitkomst voor weduw en wezen,  
dat bent u toch!

Sta voor ons in,  
het uur van mijn dood komt steeds nader.  
Sta voor ons in,

dat ik niet val, mijn koningin.  
Mijn hoop heb ik op u geladen.  
uw naam is voor ons vol genade.  
Sta voor ons in.

## **God verborgen in mijn naaste**

*Cantique 148: Cantique de la Charité*

God verborgen in mijn naaste  
heb ik lief, dat is mijn plicht;  
net als God in mij verborgen,  
beiden zijn mijn heil en licht.  
Ik heb lief en zal verwensen  
wie niet ook voor liefde zwicht.  
God verborgen in mijn naaste  
heb ik lief, dat is mijn plicht.

Alles kan wanneer je liefhebt,  
zonder liefde ga je dood.  
Samenballing van wat goed is,  
liefde is ons daag'lijks brood,  
heeft een goddelijke oorsprong,  
liefde die God ons gebood.  
God verborgen in mijn naaste  
heb ik lief, dat is mijn plicht.

Wees niet al te zeer verbaasd als  
ik mijn naaste zo bemin;  
aan die mens is alles prachtig,  
hij houdt mijn genade in.  
God is hem tot kroon geworden,

vormt zijn einde en begin.  
God verborgen in mijn naaste  
heb ik lief, dat is mijn plicht.

Ik heb lief - om God te eren -  
ook wie echt de hel verdient,  
mij vervolgt tot diep in Rome,  
mij belastert anoniem.

Ik bemin wie mij wil doden,  
dan pas ben ik echt Gods kind.  
God verborgen in mijn naaste  
heb ik lief, dat is mijn plicht.

Om te zijn alles voor allen,  
daartoe wekt de liefde op.  
Als je liefhebt is niets moeilijk,  
vang je tegenslagen op.  
Zelfs de pijn kan zij verlichten,  
teer de boeien, zacht de strop.  
God verborgen in mijn naaste  
heb ik lief, dat is mijn plicht.

Ondersteun dus de misdeelden,  
wees een toevlucht voor de wees.  
Zoek de zondaars op, bekeer ze.  
Spreek wie kwaad wil, zonder vrees.  
Troost wie niet meer zal genezen,  
reik je hand aan iedereen.  
God verborgen in mijn naaste  
heb ik lief, dat is mijn plicht.

Grote God, de wet van liefde  
daalde onder mensen neer.  
Wie verzet zich tegen liefde,  
welk mens brengt uw woord geen eer?  
Inderdaad, ik geef mij over  
aan uw vast en mild beheer.  
God verborgen in mijn naaste  
heb ik lief, dat is mijn plicht.

### **Dank God die zeer zachtmoedig** *Cantique 9: Les charmes de la Douceur*

Dank God die zeer zachtmoedig  
ons hart met mildheid vult,  
die ons voor haar wil winnen  
met eindeloos geduld.  
Hij noemt zichzelf het lam,  
hij is de mildheid zelve.  
Hij is zo teer en mooi,  
wil ons met liefde werven.

Welwillend zijn gestalte,  
zachtzinnig zijn gezicht,  
zijn spreken is verzoenend,  
zijn omgang kalm en licht.  
Zijn handelswijze mild  
al zit het pijnlijk tegen,  
zelfs in zijn passie teer,  
altijd en allerwegen.



Geen enkel woord klinkt bitter  
wanneer hij je berispt.

De koorts die hem steeds voortdrijft  
wordt door de zelf verlicht.

Een vriend die je vermaant,  
een vader staat te wachten.

De mildheid is geen vijand,  
hij zal je nooit verachten.

De mens ontsteekt in woede  
en raakt zichzelf dan kwijt.

De geest wordt zo verduisterd,  
geen hoop meer, wijs beleid.

De milde deugd geneest,  
voor hart en ziel een zegen.

De wereld bloeit weer op,  
die mens kan er weer tegen.

Geduld dat kalm, aanhoudend,  
niet wrang en zonder wrok,  
dat is de lichte leiding  
die God een lach ontlokt.

Dat is je zekerheid,  
de weg naar eeuwig leven.

Geweld en ongeduld  
is zwaar en duurt maar even.

Al wie zachtmoedig leven,  
die leven zonder smart.  
Geen achterdocht of afgunst,  
geen mens die hen verwacht.

Geen spoortje ongeduld,  
geen opwelling van woede  
en ook in rampspoed zijn  
zij altijd gelijkmoedig.

Door kilte of door dreigen  
worden zij niet geleid.

Geen grimmigheid of afkeer,  
geen onverschilligheid.

Zij spreken mild en zacht  
en zonder trotse blikken  
tevreden met hun plaats,  
zij kunnen zich goed schikken.

Verdraag het gelijkmoedig  
als iemand je beschimpt  
en weet, je staat erboven,  
die woede en die drift.

De mildheid genereert  
mysterieuze krachten.  
Ze legt de vrede op,  
de wet waarop wij wachten.

Word toch niet boos als iemand  
je vriend'lijk corrigeert.

Je raakt zelf meer benadeeld  
dan het de ander deert.

Je stapelt fout op fout,  
zodat je wordt beschadigd.

Je treft een mens pas echt  
met mildheid, overdadig.

Wees vriendelijk en open,  
vergeet je slechte zin  
en spreek een woord dat goed doet,  
wat kwetst dat slik je in.  
Gedraag je kalm en mild  
en word niet ongeduldig.  
Verdraag je lijden stil,  
maak je aan liefde schuldig.

### Deze kluis

*Cantique 157: Sur la solitude*

Deze kluis, dit bos afgelegen,  
zal ons bergen om Gods eer.  
Welke plaats geeft ons meer  
voeling met genade en zegen?

In het dal het visrijke water.  
Het bevoeit de velden ruim  
en stroomt snel met veel schuim,  
tussen heuvels klinkt het geklater.  
Deze kluis, dit bos, afgelegen  
zal ons bergen om Gods eer.

Geen geklets, geen ruzie, geen burenen,  
vogels zingen in 't struweel.  
Je hoort stilte, krijgt deel  
aan de vrede, rust die zal duren.

Bossen, rotsen, zij onderwijzen  
rijke groei en trouw die houdt.  
Bronnen, helder en koud,  
leren ons de zuivere wijze.  
Deze kluis, dit bos, afgelegen  
zal ons bergen om Gods eer.

De natuur is Gods eigen schepping  
aan geen zondaar blootgesteld.  
Maar genade herstelt  
ons bestaan, een grotere redding.

Eenzaam oord om heilig te worden:  
school van geestkracht en Gods woord.  
Blij verblijf, ongestoord,  
vormt de dag tot welkome orde.  
Deze kluis, dit bos, afgelegen  
zal ons bergen om Gods eer.

Zondaars voert de Geest de woestijn in,  
keert hun hart en leert Gods wet.  
Zoeken wij wat ons redt,  
bid gestaag om Gods goede leiding.

Martha trek je t'rug met Maria,  
laat de wereld, het geklus.  
In de stilte, de rust,  
vind je vrede, die wordt je dierbaar.  
Deze kluis, dit bos, afgelegen  
zal ons bergen om Gods eer.

Haast en zorg, voor ons zonder zegen,  
onze ziel zoekt eeuwigheid.  
Wij zijn God toegewijd:  
deze kluis, dit bos afgelegd.  
Deze kluis, dit bos, afgelegd  
zal ons bergen om Gods eer.

### **Mijn hart vraagt u**

*Cantique 5: L'excellence de la Charité*

Mijn hart vraagt u wel duizend malen:  
kom in mij, liefde, Charité,  
want zonder u is het een kwelling  
leer ons uw wet, leef met ons mee.

Mijn ziel voor u, mijn lijf, mijn leven,  
mijn hemelkoningin, voor u.  
Ontsteek uw vlammen allerwegen,  
werp alles in uw offervuur

en spaar geen schepsel, maar maak ruimte,  
maak ruimte voor de schepper God.  
Maak hem - haast tegen mijn natuur in -  
tot meester van mijn hart, en vorst.

Vergeef me, goddelijke liefde,  
mijn negatief en kil gedrag.  
Dat is voorbij. Ik ben nu open  
voor vuur en overtuigingskracht.

Kom tot mij, liefde, bid ik, smeed ik,  
kom door Maria's schoot tot mij,  
door Jezus' zegenrijke dienstwerk.  
Ik ben van angst en afweer vrij.

Gij, liefde boven alles, Jezus,  
slechts u bemin ik, hier en nu.  
Vandaar dat ik wel moet vervloeken  
alwie zich keren tegen u.

Mijn kostelijke lief bemin ik,  
maar niet uit vrees of angst voor straf  
en ook niet om beloond te worden;  
om wie u bent, volmaakt en af.

Mijn bruidegom, ja, u omhels ik.  
Ik geef me over, geen verweer;  
en wat ik doe is juist en passend,  
want u omhelsde mij het eerst.

### **Ik zing en blijf maar zingen**

*Cantique 26 : Les devoirs de la reconnaissance*

Ik zing en blijf maar zingen,  
steeds welt het in mij op,  
bezing zonder reserve  
de weldaden van God.

Hij luistert hier en nu.  
Mijn stem omhoog gestegen,  
mijn uitverkoren ziel, stem in.  
Zo wordt geloof een opwekking  
tot liefde ons gegeven.

De zondaars zo ondankbaar,  
daar gaan wij niet mee om.  
We moeten ze vermijden,  
die varkens vet en rond.

Zij vreten bij de vleet  
de gaven van de meester.  
Verstokt en koppig is hun hart,  
geen dankjewel dat kan eraf,  
het zijn verstokte beesten.

Hoe kunnen wij erkennen  
de goedheid van de Heer  
die alles scheidt in luister,  
hoe brengen we Hem eer?

Een mens, meer zijn wij niet.  
Toch wil hij als ons offer,  
dat wij zijn grote daden zien  
en wij hem zeg'nen bovendien;  
een God onovertroffen.

Hij kent ons onvermogen,  
de onvolkomenheid,

ons leven zo benepen,  
de armetierigheid.

Voor alles wat Hij schenkt,  
voor al zijn goede gaven,  
vraagt Hij alleen maar onze dank  
en onze zegen, onze zang,  
dat kan hem pas behagen.

Rechtvaardig is het, passend,  
de offergang voor God.  
Zo geven wij ons antwoord  
op zijn genadebod.

De allerhoogste God  
past onze hoogste hulde.  
Wij mensen brengen onze dank,  
zoals de eng'len van hun kant  
hun lofprijzen vervullen.

Oprecht en trouw gaf Jezus  
aan deze plicht gehoor.  
Hij weet wie hij moet danken,  
hij gaat hierin ons voor.

Hij sprak uit dag en nacht  
zijn dank aan God, zijn Vader.  
Zijn onderricht, het is Gods woord,  
zijn wonderen, de toekomst gloort,  
in bidden komt hij nader.

Als je bent uitverkoren  
is dank alleen wat past.  
Zo horen wij Maria  
in haar Magnificat.

Haar hart prijst hoog de Heer,  
zij zingt haar mooiste zegen.  
Zo doet zij van zijn almacht kond  
en zijn zachtmoedigheid gaat rond  
op aarde allerwegen.

De trouwe maagd roept alle  
geslachten met haar op  
te loven en te prijzen  
hun weldoener en God.

Het Deo gratias  
is haar gewone welkom.  
Veel heil'gen groeten in haar spoor,  
het Deo gratias gaat door:  
een zegen voor het mensdom.

Geloofd zij onze schepper,  
die toekomt ons gebed.  
Hij is onze verlosser,  
die uit de dood ons redt.

Zijn goedertierenheid,  
zijn vaderlijke gaven,  
verdienen kinderlijke dank,  
eenvoudig en oprecht van klank,  
die onze hymnen staven.

### Als ik nu ga vertrekken

*Cantique nouveau 144: Du pauvre d'esprit*

Als ik nu ga vertrekken  
met een stok in de hand,  
geen sandalen, geen reistas,  
tegen heimwee bestand,  
ga ik fier met elan  
als een vorst aan het hof.  
veel tamtam, tam tamtam...  
zing de liefde haar lof.

Luister, vrekken, de akkers  
die je hebt zijn van mij,  
maar ik voer geen geding meer,  
ben van dat bezit vrij.  
Je verliest wat je nam.  
Wat ik kies is het best.  
Veel tamtam, tam tamtam...  
ik laat jullie de rest.

Ik heb alles verzilverd  
voor een heel goede prijs:  
kijk, hier heb ik het ticket  
voor het nieuw paradijs.

Ga ik fier met elan  
als een vorst aan het hof.  
veel tamtam, tam tamtam...  
zing de liefde haar lof.

Van de een of de ander  
krijg ik daag'lijks mijn brood,  
zoals toen elke leerling

ook gastvrijheid genoot.  
Je verliest wat je nam.  
Wat ik kies is het best.  
Veel tamtam, tam tamtam...  
ik laat jullie de rest.

'k Heb geen last van belasting  
en betaal nooit de huur  
en geen deurwaarder kent mij,  
want ik heb toch geen deur.  
Ga ik fier met elan  
als een vorst aan het hof.  
veel tamtam, tam tamtam...  
zing de liefde haar lof.

'k Ben in God de beheerder,  
het heelal is mijn kluis.  
Wil je mij leren kennen,  
verlaat dan haard en huis.  
Je verliest wat je nam.  
Wat ik kies is het best.  
Veel tamtam, tam tamtam...  
ik laat jullie de rest.

Heel mijn hofstoet, mijn glorie,  
zijn de schooiers, het schuim.  
Met hen eet ik en drink ik,  
met hen deel ik mijn kruim.  
Ga ik fier met elan  
als een vorst aan het hof.  
veel tamtam, tam tamtam...  
zing de liefde haar lof.

Je bent welkom, wanneer je  
mij wilt volgen. Dan moet  
je wel armoede lijden  
zonder have of goed.  
Je verliest wat je nam.  
Wat ik kies is het best.  
Veel tamtam, tam tamtam...  
ik laat jullie de rest.

Volg mij zonder veel poeha  
met een opgewekt lied,  
veel tamtam, tamtam tam.  
Heb de armoede lief.

Ga ik fier met elan  
als een vorst aan het hof.  
veel tamtam, tam tamtam...  
zing de liefde haar lof.

**Kom mij te hulp** (melodie II)  
*Cantique 145 : En l'honneur de  
Notre-Dame de toute Patience*

Kom mij te hulp,  
Maria volmaakt en zachtmoedig.  
Kom mij te hulp,  
want dag aan dag lijd ik en zucht.  
Sla acht op mijn klacht overvloedig,  
genees al mijn kwalen, kom spoedig.  
Kom mij te hulp.

In liefdes naam  
bent u in mijn nood mijn behoeder.  
In liefdes naam  
verzoen mij met mijn arm bestaan.  
Wek levenslust, doe mij vermoeden  
uw toewending, toon u mijn moeder,  
in liefdes naam.

Want u bent toch  
remedie voor wie niet genezen.  
Want u bent toch  
nieuw licht voor wie het niet meer ziet,  
asiel voor wie afstraffing vrezen,  
de uitkomst voor weduw en wezen,  
dat bent u toch!

Sta voor ons in,  
het uur van mijn dood komt steeds nader.  
Sta voor ons in,  
dat ik niet val, mijn koningin.  
Mijn hoop heb ik op u geladen.  
uw naam is voor ons vol genade.  
Sta voor ons in.

# Cantieken van Louis-Marie Grignion de Montfort

**Kom mij te hulp (melodie I) 2:48**

*Cantique 145: En l'honneur de Notre-Dame de toute Patience*

**God verborgen in mijn naaste 4:13**

*Cantique 148: De la Charité*

**Dank God die zeer zachtmoedig 6:06**

*Cantique 9: Les charmes de la douceur*

**Deze kluis 4:40**

*Cantique 157: Sur la Solitude*

**Mijn hart vraagt U 3:13**

*Cantique 5: L'excellence de la Charité*

**Ik zing en blijf maar zingen 6:22**

*Cantique 26: Les devoirs de la reconnaissance*

**Als ik nu ga vertrekken 4:21**

*Cantique 144: Du pauvre d'esprit*

**Kom mij te hulp (melodie II) 2:43**

*Cantique 145: En l'honneur de Notre-Dame de toute Patience*

Selectie: Wiel Logister smm  
Vertaling: Andries Govaart  
Muziek: Frans Bullens  
Zang: projectkoor o.l.v. Frans Bullens  
Opname, editing en mastering: Kees van Mechelen  
Opname in: Bavo-kerk, Raamsdonk, 9 juli 2016  
Vormgeving: Yoman Reclame Studio's, Tilburg  
Productie: Mediadub, Barendrecht  
Uitgave en copyright, en besteladres partituren: Provinciaal Montfortanen, Vroenhof 87, NL-6301 KE Valkenburg a/d Geul, [www.montfortanen.nl](http://www.montfortanen.nl)

De reeks 'Spiritualiteit in de lijn van Louis-Marie Grignion de Montfort' bevat naast de CD *Gods liefde voor mensen doet ons zingen* (2016) de boeken van Wiel Logister smm *Geraakt door de nederigheid van God* (2013), *In de voetstappen van de Gekruisigde* (2014), *Bidden met Louis-Marie Grignion de Montfort* (2016), *Gods liefde voor mensen doet me dichten en zingen* (2016) en van Maurice Nijsten de film *Vandaag begint de toekomst* (2016 DVD).